

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ		
1. Датум и орган који је именовао комисију: 02.07.2026., Декан Факултета техничких наука, број: 012-40/617-2026		
2. Састав комисије у складу са <i>Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду</i> :		
1.	Др Милан Рапаић	редовни професор
	презиме и име	звање
	Факултет техничких наука, Универзитет у Новом Саду	ужа научна област и датум избора
	установа у којој је запослен-а	функција у комисији
2.	Др Јелена Атанацковић Јеличић	редовни професор
	презиме и име	звање
	Факултет техничких наука, Универзитет у Новом Саду	ужа научна област и датум избора
	установа у којој је запослен-а	функција у комисији
3.	Др Ана Нешић Томашевић	ванредни професор
	презиме и име	звање
	Факултет техничких наука, Универзитет у Новом Саду	ужа научна област и датум избора
	установа у којој је запослен-а	функција у комисији
4.	Др Ана Никезић	редовни професор
	презиме и име	звање
	Архитектонски факултет, Универзитет у Београду	ужа научна област и датум избора
	установа у којој је запослен-а	функција у комисији
5.	Др Дејан Ецет	ванредни професор
	презиме и име	звање
	Факултет техничких наука, Универзитет у Новом Саду	ужа научна област и датум избора
	установа у којој је запослен-а	функција у комисији

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: Стефан, Славиша, Пејић 2. Датум рођења, општина, држава: 05.07.1997., Нови Сад, Р. Србија 3. Назив факултета, назив претходно завршеног нивоа студија и стечени стручни/академски назив: Факултет техничких наука; мастер академске студије- Архитектура; мастер инжењер архитектуре 4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија: 2022., ДАС Архитектура
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Архитектонски метод формирања резилијентних школских простора заснован на ћелијским аутоматима
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Навести кратак садржај са назнаком броја страница, поглавља, слика, схема, графикона и сл. Докторска дисертација обима 164 странице организована је у 14 основних целина, од којих 11 чине уводна, теоријско-методолошка, истраживачка, дискусиона и закључна поглавља, док преостале целине обухватају литературу, индекс илустрација и биографију кандидата. Дисертација садржи 26 слика и дијаграма и 12 табела. Дисертација садржи и предговор у којем је назначен истраживачки контекст рада и однос дисертације према претходно објављеним резултатима који су повезани са темом истраживања. Садржај дисертације обухвата истраживање архитектонског метода формирања резилијентних школских простора заснованог на примени ћелијских аутомата, са посебним фокусом на просторну организацију школских зграда, интеграцију безбедносних критеријума, функционалност, адаптабилност и добробит корисника. Након уводног разматрања предмета истраживања, ширег контекста савремене школске архитектуре, прегледа литературе, циљева, хипотеза и методолошког оквира, у дисертацији су представљени доприноси истраживања, као и теоријски оквир који повезује питања безбедности, резилијентности, савремених школских типологија и рачунарски подржаног пројектовања. Посебан део рада посвећен је разматрању безбедности и резилијентности школског простора као архитектонског проблема, при чему се безбедност не посматра као накнадно додат технички систем, већ као интегрисани квалитет просторне организације. У наставку рада анализира се ћелијски аутомат (СА) као алат у архитектонском пројектовању, као и савремене типологије школских зграда које представљају основу за формирање резилијентних просторних модела. Централни део дисертације обухвата превођење просторних принципа у генеративни модел, експертску анализу постојећих школских зграда и фазу пројектовања у којој су дефинисани ћелијски простор, стања ћелија и скуп локалних правила као основне компоненте СА модела. На основу постављеног модела генерисане су различите конфигурације школских основа, које су потом интерпретирани и архитектонски артикулисане у односу на критеријуме функционалности, просторне организације, резилијентности и могућности примене у пројектантском процесу. Завршна поглавља обухватају дискусију резултата и закључна разматрања, у којима се вреднује потенцијал предложеног метода за формирање школских простора који интегришу безбедносне критеријуме у саму архитектонску структуру, као и могућности даље примене и развоја ћелијских аутомата у архитектонском пројектовању школских објеката.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација кандидата Стефана Пејића под насловом „**Архитектонски метод формирања резилијентних школских простора заснован на ћелијским аутоматима**“ представља методолошки сложено и интердисциплинарно истраживање које повезује област архитектонског пројектовања, савремене школске архитектуре, просторне безбедности, резилијентности и рачунарски подржаних генеративних метода. Рад је структуриран тако да се истраживачки проблем развија поступно, од дефинисања предмета, циља, хипотеза и теоријских полазишта, преко анализе безбедносних и типолошких аспеката школских зграда, до формулисања и примене генеративног модела заснованог на ћелијским аутоматима.

У раду је назначен однос докторске дисертације према претходно објављеним резултатима који су повезани са темом истраживања. Раније објављено истраживање примене ћелијских аутомата у генерисању школских основа у дисертацији је постављено у шири теоријски и методолошки контекст, кроз разраду појмова безбедности и резилијентности школског простора, анализу савремених типологија школских зграда и интерпретацију добијених просторних конфигурација.

У **уводном поглављу** јасно су дефинисани предмет и проблем истраживања, циљеви, истраживачке хипотезе и методолошки приступ. Посебна вредност овог дела рада огледа се у прецизном постављању централног истраживачког проблема, који се односи на могућност да се безбедносни критеријуми, баријере и елементи успоравања не третирају као накнадно додати технички или организациони елементи, већ као саставни део архитектонске логике школске основе. Истраживачки оквир је постављен довољно широко да обухвати функционалне, просторне, безбедносне, педагошке и корисничке аспекте школског простора, али је истовремено операционализован кроз развој конкретног генеративног модела.

Поглавље посвећено **доприносима истраживања** јасно позиционира научни, методолошки и практични значај дисертације. У њему су издвојени основни доприноси рада који се односе на повезивање безбедносних критеријума, резилијентности школског простора, типолошке анализе и примене ћелијских аутомата у оквиру јединственог архитектонског метода. Овај део рада има важну улогу у структури дисертације јер омогућава да се истраживање сагледа не само као примена одређеног рачунарског модела, већ као покушај формулисања ширег методолошког оквира за пројектовање школских простора.

Поглавље посвећено **безбедности и резилијентности школског простора као архитектонском проблему** представља значајан теоријски део дисертације. У њему је безбедност разматрана као интегрисани квалитет архитектонског простора, а не као издвојен систем техничке заштите. Кандидат посебно анализира савремени терминологички оквир, однос просторне организације и перципиране сигурности, системски приступ организацији школске безбедности, као и ограничења традиционалних школских основа заснованих на линеарним ходницима. Овај део рада успешно повезује савремене безбедносне изазове са архитектонским питањима просторне читљивости, контроле кретања, надзора, оријентације и очувања квалитета свакодневног коришћења школског простора.

Теоријски и методолошки значајан део дисертације представља поглавље у којем се ћелијски аутомат разматра као алат у архитектонском пројектовању. Кандидат показује разумевање ћелијских аутомата не само као техничког или програмског механизма, већ као методолошког средства за превођење архитектонских принципа у скуп правила, стања и односа. Овај део рада је важан јер успоставља везу између алгориташког начина мишљења и архитектонског процеса, односно између апстрактног модела и његове могуће примене у пројектовању школских основа.

Поглавље о **савременим типологијама школских зграда** представља важну везу између теоријског оквира и фазе моделирања. У њему су анализирани основни морфолошки типови школских зграда, њихова организациона логика и њихов однос према резилијентности школског простора. Посебан квалитет овог дела рада огледа се у томе што типологија није третирана само

као опис постојећих облика школских зграда, већ као методолошка основа за формирање параметара и правила у оквиру СА модела. На тај начин кандидат успева да повеже архитектонску анализу са генеративним процесом.

Централни део дисертације обухвата **превођење просторних принципа у генеративни модел**, припремну фазу експертске анализе постојећих школских зграда и фазу пројектовања у којој се формира СА модел. У овом делу рада дефинисани су ћелијски простор, стања ћелија и скуп локалних правила као основне компоненте модела. Ова структура показује методолошку доследност истраживања, јер се архитектонски проблем не решава интуитивно или искључиво формално, већ кроз јасно дефинисан систем просторних јединица, функционалних стања и правила њиховог међусобног односа. Посебно је значајно што модел није постављен као чисто апстрактан алгоритам, већ као средство које произилази из конкретних архитектонских критеријума школског простора.

Поглавље посвећено **интерпретацији генерисаних решења и артикулацији школских основа** има посебну вредност јер показује како се резултати генеративног модела могу превести у архитектонски читљиве и пројектантски релевантне просторне конфигурације. Кандидат не остаје на нивоу аутоматски добијених шема, већ резултате тумачи у односу на критеријуме функционалности, организације кретања, просторне флексибилности, безбедности и могућности даље архитектонске разраде. На тај начин се потврђује да предложени модел има потенцијал да буде коришћен као подршка у раним фазама пројектантског процеса.

У поглављу **Дискусија резултата** кандидат повезује теоријска полазишта, типолошку анализу, експертску анализу и резултате добијене применом СА модела. Посебна вредност дискусије огледа се у томе што се резултати не тумаче искључиво као технички исход алгоритма, већ као основа за преиспитивање начина на који се школски простор може организовати у условима савремених захтева безбедности и резилијентности. Дискусија указује на могућност да се генеративни модели користе као средство за развој просторних решења која истовремено одговарају функционалним, безбедносним и архитектонским критеријумима.

У **закључним разматрањима** резултати су систематизовани у односу на постављени предмет, циљеве и хипотезе истраживања. Кандидат јасно указује на научни и практични значај предложеног метода, али и на његова ограничења и могуће правце даљег развоја. Посебно је значајно што се дисертација не завршава само потврдом применљивости једног модела, већ отвара простор за даља истраживања примене ћелијских аутомата у архитектонском пројектовању школских зграда и других сложених просторних система.

Посматрано у целини, поједини делови докторске дисертације су садржински, методолошки и логички добро повезани и чине заокружену истраживачку целину. Теоријска разматрања представљају основу за формулисање просторних критеријума, типолошка анализа омогућава њихово архитектонско утемељење, док генеративни модел обезбеђује њихову систематску примену у процесу формирања школских основа. Дисертација показује способност кандидата да сложен архитектонски проблем сагледа интердисциплинарно, да примени савремене рачунарске методе у пројектантском контексту и да изведе аргументоване закључке који имају научни, методолошки и практични значај.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ:

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. Прво навести најмање један рад објављен или прихваћен за објављивање у складу са *Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду* који је повезан са садржајем докторске дисертације. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду уредника часописа о томе.

1. Објављен рад у складу са Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду који је повезан са садржајем докторске дисертације:

Пејић, С.: *Изведени пројекат анекса куће Ж*, у: „Петстопетица“, двојезични каталог са рецензијама, Департман за архитектуру и урбанизам, Факултет техничких наука, Нови Сад, 2023, стр. 119. ISBN 978-86-6022-595-7. COBISS.SR-ID 122014985. **СУА 1.1**

2. Ецет, Д.; Атанацковић Јеличић, Ј.; Рапаић, М.; **Пејић, С.:** *School Buildings Layout: Enhancing Resilience to Targeted Violence Utilizing Cellular Automata (CA)*, *International Journal of Architectural Computing*, 23/1 (2025), 209–238. DOI: 10.1177/14780771241279349. **M21A+**
3. **Пејић, С.;** Рађеновић, Н.; Јовановић, М.: *Implementation of Wooden Curve Bending in Cell-Based Pavilion Design*, у: *Proceedings of the 8th ICGG Conference, Mongeometrija*, Београд, 10–12. септембар 2021. ISBN 978-86-6060-086-0. **M33**
4. Атанацковић Јеличић, Ј.; Гргић, С.; Ђурђевић, Ј.; Ецет, Д.; Зековић, С.; Јањушевић, М.; Којић, Р.; Мараш, И.; Медић, С.; Мирковић, П.; Михајловић, М.; Мишкељин, И.; Николић, Д.; **Пејић, С.;** Тодоров, М.; Топић, А.: *Откуп на конкурс: „Урбанистичко-архитектонски конкурс за урбану обнову и рехабилитацију просторне културно-историјске целине ‘Војно-технички завод у Крагујевцу’“*, *шифра CF47865*, каталог радова (2022). Доступно на: <https://www.docdroid.net/i2kbs2z/ecatalogvtz1-pdf> **СУА 1.2**
5. Мараш, И.; Атанацковић Јеличић, Ј.; Ецет, Д.; Ђурђевић, Ј.; **Пејић, С.;** Топић, А.: *Идејно решење стамбено-пословног објекта „Двомостовље“ у Крагујевцу*, у: *MMRY: Memory & Future*, двојезични каталог изложбе са рецензијом, Нови Сад, 2023, стр. 67. ISBN 978-86-6022-596-4. COBISS.SR-ID 122106377. **СУА 1.5**
6. Игор Мараш, Јелена Атанацковић Јеличић, Димитрије Николић, Петар Мирковић, Марко Михајловић, Сташа Зековић, Радомир Којић, Саша Медић, Миљан Јањушевић, **Стефан Пејић**, Ивана Мишкељин, Дејан Ецет, Марко Тодоров, Алберт Топић, Ана Вуколић: *Урбанистичко архитектонски конкурс: МЕМОРИЈАЛНОГ ЦЕНТРА ЖРТАВА ПОГРОМА У БАЧКОЈ Идејно решење меморијалног центра жртава прогона у Бачкој*, Нови Сад, приказан на међународној изложби MMRY: Memory & Future која је отворена 23. марта 2023. у Централној згради Универзитета у Новом Саду и објављено у двојезичном каталогу изложбе са рецензијом, селекциони одбор сачињен од чланова из 5 држава, стр. 68. ISBN: 978-86-6022-596-4. COBISS.SRID 122106377 Издавач: Департман за архитектуру и урбанизам, Факултет техничких наука, Нови Сад, 2023. Доступно и на: <http://kabinet505.ftn.uns.ac.rs/?p=6458> **СУА 1.5**

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА:

Резултати истраживања спроведеног у оквиру докторске дисертације показују да је применом ћелијских аутомата могуће формулисати архитектонски метод за генерисање резилијентних школских простора. Истраживање је показало да се ћелијски аутомати не могу посматрати искључиво као технички или програмски инструмент, већ као генеративни и аналитички оквир у којем се архитектонски принципи, функционални захтеви и безбедносни критеријуми могу превести у скуп правила, стања и просторних односа. На тај начин, пројектовање школских основа помера се са израде појединачног решења ка формирању система који може да генерише већи број различитих, али пројектантски конзистентних просторних конфигурација.

Истраживањем је потврђено да предложени модел омогућава генерисање нове типологије школских зграда, дефинисане као „лабиринтска“ типологија, засноване на угластој организацији ходника и интеграцији баријера и елемената успоравања у саму структуру школске основе. Оваква просторна организација омогућава да се безбедносни критеријуми не третирају као накнадно додати елементи, већ као саставни део архитектонског метода. Добијени резултати указују да се кроз контролу конфигурације ходника, односа коридорских и некоридорских простора и препоручених површина школских сегмената може формирати основа која истовремено одговара функционалним, просторним и безбедносним захтевима савремене школске архитектуре.

Посебан резултат истраживања представља увођење и разматрање у раду предложеног К-параметра као показатеља просторне сложености ходничке мреже, броја промена правца и видљивости унутар школске основе. Анализом генерисаних решења, као и њиховом додатном провером применом софтвера „DepthmapX“ за анализу просторне конфигурације, показано је да постоји веза између конфигурације основе, степена визуелне повезаности и просторне организације ходничких праваца. На тај начин је предложени метод добио додатну аналитичку потврду и могућност примене у вредновању различитих варијанти школских основа.

Резултати дисертације такође показују да СА модел има посебан значај у раним фазама архитектонског пројектовања, јер омогућава брзо генерисање, поређење и даљу разраду већег броја просторних решења. Истовремено, у раду је задржан критички однос према примени алгоритамских метода: генерисана решења не третирају се као готови архитектонски пројекти, већ као дијаграми просторне организације који захтевају даљу интерпретацију, проверу и архитектонску артикулацију. Овим је наглашена улога архитекте као активног учесника у процесу избора, тумачења и дораде генерисаних решења.

На основу спроведеног истраживања, може се закључити да предложени архитектонски метод има научни значај за област архитектонског пројектовања, савремене школске архитектуре и рачунарски подржаног генеративног дизајна. Основни научни резултат рада огледа се у повезивању просторне безбедности, резилијентности, типолошке анализе и ћелијских аутомата у јединствен методолошки оквир за формирање школских основа.

Комисија оцењује да су закључци докторске дисертације засновани на резултатима спроведених анализа, логично изведени и адекватно повезани са постављеним циљевима и истраживачким хипотезама. Резултати имају научни значај за област архитектуре и урбанизма, посебно за истраживање школске архитектуре, резилијентности просторних система, интеграције безбедносних критеријума у архитектонско пројектовање и примене ћелијских аутомата у генеративном дизајну, као и практичан значај за развој савремених метода пројектовања школских објеката који истовремено одговарају функционалним, просторним и безбедносним захтевима.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА:

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Комисија **позитивно оцењује начин приказа и тумачења резултата истраживања** у докторској дисертацији кандидата Стефана Пејића. Резултати су приказани систематично, прегледно и у логичком следу, у складу са постављеним истраживачким питањима, циљевима и хипотезама. Посебан квалитет представља то што су резултати истраживања представљени кроз међусобно повезивање теоријске анализе, типолошког разматрања школских зграда, експертске анализе постојећих основа, формулисања генеративног модела и интерпретације добијених просторних конфигурација.

Резултати примене ћелијских аутомата приказани су јасно, кроз фазе формирања модела, дефинисање ћелијског простора, стања ћелија и скупа локалних правила. Овакво приказивање поступка омогућава разумевање логике модела и начина на који се архитектонски критеријуми преводе у рачунарски подржан генеративни процес. У раду је посебно наглашено да фаза пројектовања обухвата управо ове три основне компоненте СА модела: ћелијски простор, стања ћелија и скуп локалних правила.

Посебно се позитивно оцењује употреба графичких приказа, табела, дијаграма и визуелизација генерисаних решења, јер они омогућавају јасно праћење односа између алгоритамског поступка и архитектонске интерпретације. Кандидат резултате не приказује као готова архитектонска решења, већ као просторне дијаграме који захтевају даљу пројектантску артикулацију, рационализацију и проверу. На тај начин је избегнута некритичка примена алгоритамских метода, а улога архитекте задржана је као кључна у процесу тумачења и даље разраде генерисаних основа.

Тумачење резултата је аргументовано и у највећој мери одмерено. Кандидат јасно повезује резултате добијене применом СА модела са просторним критеријумима као што су конфигурација ходника, број промена правца, сегментација, видљивост, функционална организација и однос коридорских и некоридорских простора. Додатна провера резултата, спроведена коришћењем софтвера „DepthmapX“ за анализу просторне конфигурације, омогућила је сагледавање односа између сложености ходничке мреже, конфигурације основе и видљивости ходничких праваца, што доприноси аналитичкој заснованости тумачења добијених резултата.

Дискусија резултата представља вредан део дисертације, јер кандидат појединачне налазе повезује са ширим питањима школске архитектуре, резилијентности, просторне безбедности и примене рачунарски подржаних генеративних метода у архитектонском пројектовању. Резултати нису само описани, већ су критички интерпретирани и доведени у однос са теоријским оквиром, постављеним хипотезама и могућностима практичне примене предложеног метода.

На основу наведеног, Комисија даје **позитивну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања** и сматра да су резултати представљени јасно, аналитички доследно и научно аргументовано, а њихова интерпретација адекватно подржана примењеним методама, графичким приказима и резултатима просторне анализе.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање. Навести нумеричке податке о резултатима провере оригиналности рада и дати текстуално образложење.

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме?

Докторска дисертација је у потпуности написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе? Дисертација садржи све неопходне елементе које докторска дисертација треба да садржи.
3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци? Оригинални научни допринос докторске дисертације огледа се у формулисању архитектонског метода за формирање резилијентних школских простора заснованог на примени ћелијских аутомата. Посебан допринос представља повезивање безбедносних критеријума, просторне организације школских зграда, савремених типолошких разматрања и рачунарски подржаног генеративног модела у јединствен истраживачки и пројектантски оквир. Оригиналност дисертације огледа се и у начину на који су елементи успоравања, баријере, промена правца кретања, сегментација простора, видљивост и однос коридорских и некоридорских површина преведени у просторне критеријуме релевантне за формирање СА модела. На тај начин безбедност није третирана као накнадно додат технички систем, већ као саставни део архитектонске логике школске основе. Комисија оцењује да ови резултати представљају оригиналан допринос области архитектуре и урбанизма и пружају основу за даља истраживања и унапређење метода пројектовања школских објеката.
4. Који су недостаци дисертације и какав је њихов утицај на резултат истраживања? Недостаци дисертације односе се пре свега на ограничења која су уобичајена за истраживања овог типа. Предложени СА модел представља генеративни и аналитички оквир који је посебно значајан у раним фазама пројектантског процеса, али добијена решења не треба тумачити као завршене архитектонске пројекте, већ као просторне дијаграме и конфигурације које захтевају даљу архитектонску, конструктивну, техничку и нормативну разраду. Одређено ограничење представља и чињеница да је модел заснован на одабраном скупу просторних критеријума, типолошких претпоставки и правила, па би његову примену у будућим истраживањима било корисно проверити на већем броју конкретних пројектантских задатака, различитим величинама школа и различитим урбанистичким и образовним контекстима. Наведена ограничења не умањују значај и поузданост основних налаза, већ указују на простор за даљи развој предложеног метода. Комисија оцењује да су ограничења адекватно препозната и критички размотрена и да немају суштински негативан утицај на укупне резултате и научни допринос дисертације.
5. Образложење резултата провере оригиналности рада (нумерички и наративно): Помоћу софтвера за проверу оригиналности рада <i>iThenticate</i> (https://www.ithenticate.com) утврђено је да проценат сличности са другим изворима износи 22%. Детаљним увидом у извештај, Комисија је закључила да идентификована подударана нису спорна и да не доводе у питање оригиналност резултата истраживања.

X	ПРЕДЛОГ:
	На основу наведеног, комисија предлаже:
	а) да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана; б) да се докторска дисертација врати кандидату на дораду (да се допуни односно измени); в) да се докторска дисертација одбије.
	Комисија констатује да докторска дисертација „Архитектонски метод формирања резилијентних школских простора заснован на ћелијским аутоматима“ кандидата Стефана Пејића, мастер инжењера архитектуре, представља оригинално научно дело и предлаже да се прихвати и упути на јавну одбрану.

Место и датум: Нови Сад, 7. јул 2026.

1. др Милан Рапаић, редовни професор, председник
2. др Јелена Атанацковић Јеличић, редовни професор, члан
3. др Ана Нешић Томашевић, ванредни професор, члан
4. др Ана Никезић, редовни професор, члан
5. др Дејан Ецет, ванредни професор, ментор

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај и да исти потпише.